

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยลักษณะการกระทำผิดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ของผู้ต้องขัง
ในคดียาเสพติด กรณีศึกษาเรือนจำอำเภอหางทอง จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผลของการวิจัย ตามลำดับ
ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
 - 2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
3. สรุปผลของการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้ต้องขังที่สัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิด
ของผู้ต้องขังคดียาเสพติด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการกระทำผิดจำแนกตามลักษณะ
การกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติด
3. เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษภายในเรือนจำ
จำแนกตามลักษณะการกระทำผิด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักโทษเค็ดขาดคดีตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฐานครอบครองเพื่อจำหน่าย เรือนจำอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนทั้งสิ้น 490 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมด จำนวน 490 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างประชากรแบบกลุ่ม และกำหนดโควต้าตามลักษณะการกระทำผิด จากนักโทษเค็ดขาดที่ถูกศาลตัดสินจำคุก ในคดียาเสพติด โทษฐานจำหน่ายหรือครอบครองเพื่อจำหน่ายและผู้เสพ 3 ลักษณะการกระทำผิด ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ผู้ค้ารายย่อยทั้งหมด 150 คน ได้จำนวน 75 คน ผู้ค้าเลียงทั้งหมด 150 คน ได้จำนวน 75 คน และผู้เสพทั้งหมด 190 คน ได้จำนวน 95 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับคำแนะนำ ปรึกษาจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ในการให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ กับกลุ่มตัวอย่างในเรือนจำบุรีรัมย์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9853

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักโทษเรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์ และเรือนจำอำเภอนางรอง โดยผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด ในระยะเวลาที่กำหนด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 95.92

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาวิเคราะห์โดยใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิฐานะ สถานภาพการสมรส อาชีพของบิดามารดา สถานภาพของครอบครัวในวัยเด็ก การถูกจำคุกลักษณะของการกระทำผิด ระยะเวลาที่ถูกตัดสินจำคุก การติดยาเสพติด การกระทำผิดเกี่ยวข้องกับชนิดของยาเสพติด อาชีพก่อนการกระทำผิดและเข้าสู่เรือนจำ และรายได้ต่อเดือนก่อนคดียุติโทษ วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดและทักษะในการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการหาค่าความสัมพัทธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดและทักษะในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดีอาชญากรรม และระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าร้อยละ และค่าไคสแควร์ กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

4.4 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดได้แก่ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนคุณลักษณะของการกระทำผิด วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติแบบเอฟ (F-distribution) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยลักษณะการกระทำผิดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดีอาชญากรรม กรณีศึกษา: เรือนจำอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้ ตอนที่ 1

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากที่สุด รองลงมาเป็นเพศหญิง อายุ 29 ปีลงมามากที่สุด ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามากที่สุด ภูมิลำเนาจังหวัดอื่นมากที่สุด สถานภาพการสมรสมากที่สุด ลาชีพของบิดา ด้านเกษตรกรรมมากที่สุด อาชีพของมารดาด้านเกษตรกรรมมากที่สุด สถานภาพของครอบครัวในวัยเด็กพ่อกับแม่อยู่ร่วมกันมากที่สุด การถูกจำคุกไม่เคยมากที่สุด ลักษณะของการกระทำผิดผู้เสพมากที่สุด ระยะเวลาที่ถูกตัดสินจำคุก 5 ปีลงมามากที่สุด การติดยาเสพติดไม่ติดมากที่สุด การกระทำผิดเกี่ยวข้องกับชนิดของยาเสพติดแอมเฟตามีน (ยาบ้า) มากที่สุด อาชีพก่อนกระทำผิดและเข้าสู่เรือนจำอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด และรายได้ต่อเดือนก่อนตั้งโทษอยู่ระหว่าง 2,500 - 5,000 บาท มากที่สุด

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการคบเพื่อน ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของเพื่อนสนิท คุณลักษณะของเพื่อนที่คบหาสมาคม ข้อมูลความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความรู้เรื่องพิษภัยของสารเสพติดที่มีผลต่อร่างกาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนมีรายได้น้อยมากที่สุดร้อยละ 73.19 น้อยที่สุด ได้แก่ เป็นแหล่งสถานเริงรมย์ที่มีการมั่วสุมของคนในสถานที่ต่าง ๆ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการคบเพื่อน พบว่า จำนวนเพื่อนสนิทที่คบหาสมาคม 2-4 คน มากที่สุดร้อยละ 43.83 น้อยที่สุด 8 คนขึ้นไปร้อยละ 16.60 ระยะเวลาที่รู้จักเพื่อนสนิท 5 ปี ลงมา มากที่สุดร้อยละ 47.66 น้อยที่สุด 11 ปีขึ้นไป เพื่อนสนิทประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด ร้อยละ 43.40 น้อยที่สุดค้าขายร้อยละ 14.47 รายได้ต่อเดือนของเพื่อนสนิท 2,500 บาทลงมามากที่สุด ร้อยละ 67.23 น้อยที่สุด 5,001-7,500 บาท ร้อยละ 6.38 ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มคบเพื่อนสนิทจนถึงวันที่กระทำผิด มากที่สุด 5 ปีลงมา ร้อยละ 50.21 น้อยที่สุด 11 ปีขึ้นไปร้อยละ 18.72 ตามลำดับ

ความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของเพื่อนที่คบหาสมาคม เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ความคิดเห็นใช้มากที่สุด เกี่ยวกับผู้อาศัยในชุมชนมีรายได้ร้อยละ 68.51 น้อยที่สุด เป็นแหล่งสถานเริงรมย์ที่มีการมั่วสุมของคน ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ร้านอาหารจำหน่ายสุรา โรงภาพยนตร์ สถานบริการทางเพศร้อยละ 13.19 ตามลำดับ

ด้านคุณลักษณะของเพื่อนที่คบหาสมาคม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นใช้ เกี่ยวกับมีความกตัญญูรู้คุณต่อผู้มีพระคุณมากที่สุดร้อยละ 97.02 น้อยที่สุดคือ ชอบมีนิสัยถักถัก ขโมยของภายในบ้านตนเอง เพื่อนำไปขายเอาเงินร้อยละ 3.40 ตามลำดับ

ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความคิดเห็นพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุดมีความรู้สึกว่าเป็นมารดาที่ดี / น้อยมากตนเองและมารดาของตน ไม่ทำตามคำพูดที่สัญญาไว้ ร้อยละ 18.30 น้อยที่สุดตนเองสนิทสนม หรือใกล้ชิดกับมารดา ร้อยละ 5.11 ความคิดเห็นไม่แน่ใจบิดามารดาให้การเชื่อถือในคำพูดของตนเองมาก มากที่สุดร้อยละ 22.55 น้อยที่สุดบิดามารดาของตนทำร้ายร่างกายกันบ่อยครั้งร้อยละ 7.66 ความคิดเห็นไม่เห็นด้วย มากที่สุดสนิทสนมหรือใกล้ชิดกับมารดา ร้อยละ 86.38 น้อยที่สุดมารดาของตนไม่ทำตามคำพูดที่ สัญญาไว้ ร้อยละ 63.40 ตามลำดับ

ถ้ารับด้านความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติด ร่างกายจะทรุดโทรมอ่อนแอมากที่สุด ร้อยละ 91.91 น้อยที่สุด การเสพยาเสพติดไม่สามารถทำให้เกิดโรคตับอักเสบ ไตไม่ทำงาน โรคเกี่ยวกับปอดร้อยละ 24.68 ตามลำดับ

3. ทักษะในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ได้แก่ ทักษะส่วนตัว ทักษะต่อสภาพแวดล้อม และทักษะต่อกระบวนการยุติธรรม พบว่า ความคิดเห็นด้านทักษะ ในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด โดยรวมพบว่าอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่าเมื่อศึกษาได้ก็สามารถเลิกเสพยาได้ ($\bar{x} = 2.85, S.D = 0.47$) การขายยาเสพติด เป็นทางเลือกหนึ่งของคนไม่มีงานทำ มีความเห็นอยู่ในระดับมากตามลำดับ การค้ายาเสพติดให้ รายได้ตอบแทนสูง การกระทำผิดของคนติดยาบ้าเป็นเพราะอารมณ์ชั่ววูบ การติดยาเสพติดไม่ใช่ เรื่องแปลก การอดกินครั้งก็เพราะโอดโง่ การติดอกเป็นเพราะอารมณ์ชั่ววูบมีความเห็นเป็น

ระดับปานกลาง ตามลำดับเช่นกัน และคนที่มีฐานะดีเสียไปแล้วไม่ผิดกฎหมาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.26, S.D = 0.60$)

ด้านทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม โดยรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.97, S.D = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการคบเพื่อนที่ดีจะนำไปสู่สิ่งที่ดี ($\bar{x} = 2.90, S.D = 0.36$) และเห็นเพื่อนลองจึงอยากลองด้วย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนการเสพยาเสพติดเนื่องจากเพื่อนชักชวน เมื่อไม่มีทางเลือกเพราะติดยาจึงต้องมาค้าขาย โดยเป็นผู้ค้ารายย่อย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ และบิดาทะเลาะกันบ่อยจึงทำให้กระทบจิตใจ เพราะอยู่ในสลัมจึงทำให้ครอบครัวไม่อบอุ่น เห็นคนรวยค้ายาบ้าไม่ผิดกฎหมาย การค้ายาเสพติดเพราะมีเพื่อนบ้านและญาติพี่น้องค้าอยู่แล้ว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยตามลำดับ

ด้านทัศนคติต่อกระบวนการยุติธรรม โดยรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.17, S.D = 0.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าและโทษที่ทนายได้รับในปัจจุบันเป็นโทษที่หนัก ดำรงทำสำนวนแข็งจึงให้ติดคุก และถูกลงโทษจากกระบวนการยุติธรรมเป็นเรื่องที่ถูกต้อง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากตามลำดับ ของกลางไม่ชัดเจนจึงทำให้ติดคุก การกระทำความผิดเล็กน้อยจะไม่ถูกจำคุก ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ อยากกลับตัวเป็นคนดีแต่ตำรวจมาสอบสวนบ่อยๆเลยต้องหันมากระทำความผิด และเมื่อหันโทษไปแล้วก็ยังถูกคุมประพฤติจึงกระทำความผิดอีก ($\bar{x} = 1.36, S.D = 0.70$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการกระทำความผิดจำแนกตามการกระทำความผิดของผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติด ได้แก่

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะของการกระทำความผิด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นเพศชายลักษณะการกระทำความผิดทั้งสามกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ผู้ค้ารายย่อยมีมากที่สุดจำนวน 54 คน (ร้อยละ 22.98) เมื่อพิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะของการกระทำความผิด พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ ระหว่างอายุกับลักษณะของการกระทำความผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอายุ 29 ปี ลงมา เมื่อพิจารณาลักษณะของการกระทำความผิด โดยเป็นผู้ค้ารายย่อย มีมากที่สุดจำนวน 54 คน (ร้อยละ 17.87) เมื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะของการกระทำความผิด พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาและเป็นผู้เสพมากที่สุดจำนวน 59 คน (ร้อยละ 25.11) เมื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับลักษณะของการกระทำผิด ปรากฏว่าไม่มี ความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอื่นและเป็นผู้ค้ารายย่อย มีมากที่สุดจำนวน 62 คน (ร้อยละ 26.38) เมื่อหาค่า ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว และเป็นผู้เสพมากที่สุดจำนวน 48 คน(ร้อยละ 20.43) เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับลักษณะของการกระทำผิดพบว่า ไม่มี ความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขัง ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพเกษตรกรกรรม และเป็นผู้เสพมีมากที่สุด จำนวน 47 คน(ร้อยละ 20.00) เมื่อหา ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มารดามีอาชีพเกษตรกรกรรม และเป็นผู้เสพมากที่สุด จำนวน 47 คน (ร้อยละ 20.00) เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครอบครัวในวัยเด็กกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีสถานภาพของครอบครัวในวัยเด็ก พ่อกับแม่อยู่ร่วมกัน และเป็นผู้เสพ มากที่สุด จำนวน 77 คน (ร้อยละ 32.77)เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของครอบครัวในวัยเด็ก กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยถูกจำคุกกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขัง ส่วนใหญ่ ไม่เคยถูกจำคุก โดยเป็นผู้เสพมีมากที่สุด เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเคยถูกจำคุก กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดยาเสพติด กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขัง ส่วนใหญ่ไม่ติดยาเสพติด แต่เป็นผู้เสพที่ติดยาเสพติดมากที่สุด เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง การติดยาเสพติดกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดเกี่ยวกับชนิดของยาเสพติดกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ ติดแอมเฟตามีน (ยาบ้า) โดยเป็นผู้เสพยาเสพติดมากที่สุดจำนวน 89 คน เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดเกี่ยวกับชนิดของยาเสพติดกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนกระทำผิดและเข้าสู่เรือนจำ กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปก่อนการกระทำผิดและเข้าสู่เรือนจำ ซึ่งเป็นผู้เสพมากที่สุด จำนวน 55 คน เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนการกระทำผิดและเข้าสู่เรือนจำ กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนต้องโทษครั้งนี้ กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ 2,501-5,000 บาท ต่อเดือนก่อนต้องโทษครั้งนี้ โดยทั้งสามกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกัน แต่ผู้เสพมากที่สุด จำนวน 39 คน เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนต้องโทษ ครึ่งนี้กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมรวมการกระทำผิด ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการคบเพื่อน ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของเพื่อนสนิท คุณลักษณะของเพื่อนที่คบหาสมาคมและความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติดที่มีผลต่อร่างกายกับลักษณะการกระทำผิดของผู้ค้ายาเสพติด

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยกับลักษณะของการกระทำผิด เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีรายได้น้อย และผู้อยู่อาศัยในชุมชนบางท่านไม่มีงานทำหรือถูกให้ออกจากงานกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ กับลักษณะของการกระทำผิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิทที่คบหาสมาคมกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีจำนวนเพื่อนสนิทที่คบหาสมาคม 2-4 คน ซึ่งเป็นผู้เสพมากที่สุด จำนวน 41 คน เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิทที่คบหาสมาคม กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่รู้จักเพื่อนสนิทกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีระยะเวลาที่รู้จักเพื่อนสนิท 5 ปี ลงมา เป็นผู้เสพที่คิดยาเสพติดมากที่สุดจำนวน 56 คน เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่รู้จักเพื่อนสนิทกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเพื่อนสนิทกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ เพื่อนมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งเป็นผู้เสพมากที่สุด จำนวนจำนวน 46 คน เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของเพื่อนสนิทกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของเพื่อนสนิทกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เพื่อนมีรายได้ 2,500 บาทลงมาต่อเดือน โดยเป็นผู้เสพยามากที่สุดจำนวน 57 คน เมื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของเพื่อนสนิทกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มคบเพื่อนสนิทจนถึงวันที่กระทำผิดกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีระยะเวลาตั้งแต่เริ่มคบเพื่อนสนิทจนถึงวันที่กระทำผิด 5 ปี ลงมาโดยเป็นผู้เสพยามากที่สุด จำนวน 56 คน เมื่อหาความสัมพันธ์ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มคบเพื่อนสนิทจนถึงวันที่กระทำผิดกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของเพื่อนที่คบหาสมาคมกับลักษณะของการกระทำผิด เมื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีรายได้น้อยและผู้อยู่อาศัยในชุมชนบางคนไม่มีงานทำ หรือถูกให้ออกจากงาน กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับข้ออื่น ๆ กับลักษณะของการกระทำผิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเพื่อนที่คบหาสมาคมกับลักษณะของการกระทำผิด เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะชอบลักเล็กขโมยของภายในบ้านตนเองเพื่อนำไปขายเอาเงิน ชอบลักเล็กขโมยน้อยของภายในบ้านบุคคลอื่นเพื่อนำไปขายเอาเงินและประกอบอาชีพสุจริต เช่น กำขายรับจ้างหรือพนักงานบริษัทอื่นๆ และ ไม่เคยทำผิดกฎหมายกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับข้ออื่นๆ กับลักษณะของการกระทำผิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติดที่มีผลต่อร่างกายกับลักษณะของการกระทำผิด เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอาการที่เกิดจากการใช้สารเสพติดเป็นอาการที่รักษาให้หายได้ง่าย การใช้สารเสพติดเป็นครั้งคราวไม่สามารถทำให้ติดได้และการเสพยาเสพติดด้วยวิธีสูดดมสารระเหย จะทำให้ไม่มีผลเสียต่อร่างกายมีเพียงแต่ทำให้ติดยานเท่านั้น กับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้เสพยาเสพติดเป็นเวลานาน ๆ ทำให้ร่างกายอ่อนแอเกิดโรคติดเชื้อได้ง่าย และการใช้สารเสพติดทำให้เป็นโรคติดเชื้อได้ง่ายเนื่องขาดภูมิคุ้มกันโรคลดลงกับลักษณะของการกระทำผิด พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับข้ออื่น ๆ กับลักษณะของการกระทำผิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทัศนคติในการทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติดจำแนกตามลักษณะของการกระทำผิด ได้แก่ ด้านทัศนคติส่วนตัว ด้านทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมและด้านทัศนคติต่อกระบวนการยุติธรรม ดังนี้

จำแนกตามลักษณะของการกระทำความคิด พบว่าผู้ต้องขังที่มีลักษณะของการกระทำความคิดต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการกระทำความคิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านทัศนคติส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านทัศนคติต่อกระบวนการยุติธรรม และด้านทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากนั้นจึงนำข้อแตกต่างที่ได้เปรียบเทียบกับทัศนคติในการกระทำผิดแล้วผู้ต้องขังในคดียาเสพติดเป็นรายคู่ด้วยวิธีการหา LSD ซึ่งผลการเปรียบเทียบ พบว่าผู้ต้องขังที่เป็นผู้เสพและผู้ค้ารายย่อยกับผู้ล้าเลียงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติดด้านทัศนคติส่วนตัวเป็นรายคู่ กำหนดตามลักษณะของการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังที่เป็นผู้เสพกับผู้ล้าเลียง และผู้ล้าเลียงกับผู้ค้ารายย่อยมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ด้านทัศนคติส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับผู้เสพกับผู้ค้ารายย่อย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เสหามีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าผู้ล้าเลียงและผู้ค้ารายย่อย

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยลักษณะการกระทำผิดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด กรณีศึกษา : เรือนจำอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดบุรีรัมย์ ทำให้ทราบถึงลักษณะทางประชากรของผู้ต้องขังที่สัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติด ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการกระทำผิดจำแนกตามการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติด และวิเคราะห์ทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษภายในเรือนจำ จำแนกตามลักษณะการกระทำผิด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ลักษณะทางประชากรของผู้ต้องขังที่สัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด

จากการศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้ต้องขังที่สัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติด พบว่ามีความสัมพันธ์กันกับลักษณะทางประชากร ดังต่อไปนี้

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะของการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติด พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอายุ 29 ปีลงมา โดยเป็นผู้ค้ารายย่อย อายุของแต่ละบุคคล เป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะชี้ให้เห็นถึงความสุจริตรอบคอบ มีความรู้ที่ลึกซึ้ง อายุมีส่วนสำคัญที่จะแสดง

ณรงค์ ส่งข่าว (2520 : 34) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้กระทำผิดแล้วจะพบว่า ส่วนมากเกิดจากการกระทำของบุคคลที่ยังอยู่ในวัยหนุ่มสาว จะพบว่าช่วงอายุระหว่างประมาณ 10-29 ปี ทั้งนี้เพราะคนในวัยนี้ต้องการแสดงความเด่นในวงเพื่อนฝูงและอื่น ๆ กล้าที่จะกระทำในสิ่งที่ผิด มักจะขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดความสุจริตรอบคอบ ไม่ค่อยจะมีความอดทนต่อความผิดหวัง และความลำบากที่จะได้รับเนื่องจากขาดประสบการณ์ในชีวิต จึงกล้าที่จะกระทำในทุก ๆ สิ่งไม่ว่าจะถูกหรือผิด แต่สิ่งเหล่านี้จะค่อย ๆ ลดลงเมื่อคนเรามีอายุมากขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้นซึ่งสอดคล้องกันกับวัตสัน เลิศธรรมทวี ได้ทำการศึกษาและอบรมผู้ต้องขังที่กระทำผิด อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-24 ปี จำนวนมากที่สุด และพบว่าผู้ต้องขังมักจะกระทำผิดเนื่องด้วยอารมณ์ชั่ววูบหรืออยากจะทำตามเพื่อน โดยคิดว่าเป็นของโก้

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าอายุมีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำ จะเห็นได้ว่าการกระทำผิดจะมีส่วนลดน้อยลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นไปได้เพราะเหตุว่าโดยทั่วไปบุคคลเมื่อมีอายุมากขึ้นแล้วความคิดจะเป็นตัวของตัวเอง ปึงจัยทางด้านกายภาพและอารมณ์ก็จะลดลง

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดอื่นมากที่สุด ซึ่งวีระชัย กรานคำชัย (2524 : 105 ; อ้างถึงใน มนตรี บุณนาค 2543 : 50) กล่าวไว้ว่าปึงจัยภายนอกที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ ได้แก่ ภูมิลำเนาและบริเวณที่อยู่อาศัย ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดบุรีรัมย์ จากการรายงานของตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นจังหวัดที่เป็นทางผ่านหรือลำเลียงนั้น ไม่เคยเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตและผู้ที่มีบริเวณที่อยู่อาศัยแบบห้องไร่ ไร่ สวน จะกระทำผิดซ้ำน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับชาญคณิต ก.สุริยะสมย์ และคณะ (2527 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวไว้ว่าปึงจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำของวัยรุ่น พบว่าปึงจัยทางด้านกรอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีการเสพยาเสพติด การอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีการจำหน่ายยาเสพติด การอาศัยอยู่ใกล้แหล่งที่มีการจำหน่ายยาเสพติด ปึงจัยทางด้านเพื่อนแนะนำชักจูง ปึงจัยทางด้านความเจ็บเหงาและไร้เหว และปึงจัยทางด้านสังคมไม่ยอมรับ

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขัง จึงมีความสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะในต่างจังหวัดแหล่งที่มีการเสพยาเสพติด แหล่งที่มีการจำหน่ายยาเสพติด เป็นต้น

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับลักษณะของการกระทำผิดของผู้ต้องขัง ซึ่งประภาณี สุขพรรณนีย์ (2536 : บทคัดย่อ; อ้างถึงใน มนตรี บุณนาค : 2542) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะการใช้และปึงจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น พบว่าผู้ที่มีบิดามารดาใช้สาร

(2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติ พบว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดซ้ำ ราฟิง ศรีวิเชียร กล่าวไว้ว่า อาชีพของผู้ปกครองของเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งหมายถึงอาชีพของบิดาที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน อาชีพส่วนใหญ่ได้แก่เป็นผู้รับจ้างแรงงาน กรรมกร ค้าขาย รับราชการ และอาชีพอื่น ๆ

ฉะนั้น อาชีพของบิดาเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการก่ออาชญากรรม และอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้เป็นอย่างดี ในทำนองเดียวกันครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ย่อมทำให้บุคคลที่อยู่ในครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ดีกว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี โอกาสที่บุคคลในครอบครัวที่เศรษฐกิจดีจะประกอบอาชญากรรมย่อมมีแนวโน้มมากกว่าบุคคลที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี เพราะมนุษย์ทุกคนต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ซึ่งภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีส่วนที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดได้ เพราะสาเหตุทางเศรษฐกิจมีส่วนกระทบกระเทือนถึงการกระทำความผิดของครอบครัวที่ยากจน ดังนั้น อาชีพของบิดาจึงมีความสัมพันธ์กับลักษณะของการกระทำผิดของผู้ต้องขังนั่นเอง

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการคิดยาเสพติดกับลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขัง ซึ่ง วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ (2524 : 69) กล่าวไว้ว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร เกิดจากผู้ต้องหาคิดยาเสพติด และการก่ออาชญากรรมครั้งแรกนั้น เนื่องจากยาเสพติดถึงร้อยละ 84 และก่ออาชญากรรมครั้งหลังสุดก็มาจากยาเสพติดถึงร้อยละ 87 ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่ายาเสพติดมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรม อีกทั้งยังเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมมากที่สุด นอกจากนี้ พรรณี ช. เจนจิต (2522 : 147-151) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่มีส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้วัยรุ่นคิดยาเสพติดได้ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่อยู่เสมอ ไร้วางใจเพื่อน จึงลองใช้ยาตามเพื่อน หรือถูกเพื่อนบังคับ และสุพล บุญทรง (2525 : 170-173) ยังกล่าวถึงครอบครัวที่แตกแยก ทำให้ลูกขาดความอบอุ่นออกไปแสวงหาความอบอุ่นนอกบ้าน ซึ่งมีโอกาสหันไปพึ่งยาเสพติดได้ และค่านิยมของคนในชุมชน เช่น การดื่มสุรา สูบบุหรี่ การค้าขายยาเสพติด รวมทั้งการเที่ยวสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ก็เป็นปัจจัยที่จะชักนำให้วัยรุ่นคิดยาเสพติด

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่าการคิดยาเสพติดจึงมีความสัมพันธ์กับลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขังอย่างแน่นอน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการกระทำผิด จำแนกตามการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติด ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการ

สมาคม และความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติดที่มีผลต่อร่างกายกับลักษณะการกระทำผิดของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งจะกล่าวถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการกระทำผิด ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดจำแนกตามการกระทำของผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติด ซึ่งเป็นปัจจัยด้านข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ได้แก่ ผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีรายได้น้อย และผู้อยู่อาศัยในชุมชนบางคนไม่มีงานทำหรือถูกไล่ออกจากงาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลกระทำผิดได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทราเบียส เทรด (Grabiel Trade) กล่าวไว้ว่า สังคมที่ไม่มีระเบียบอาจทำให้คนคิด ๆ เสียคนไปด้วย การชักนำเช่นนี้อาจเกิดขึ้นจากการคบค้าสมาคมกัน หรือเกิดจากการเอาอย่างกัน และ ประทีป กิจจะวัฒนะ (2538 : 102) กล่าวว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนมีผลกระทบต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้านยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสอดคล้องกันกับที่ ชราคล เหมพิพัฒน์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของวัยรุ่นหญิง อาจเป็นเพราะลักษณะสภาพแวดล้อมในชุมชนซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยที่เป็นปัจจัยสำคัญทำให้เกิดการเรียนรู้การใช้ยาเสพติด รวมทั้งกระบวนการในการค้ายาเสพติด และมีผลให้ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีจำหน่ายยาเสพติด

ฉะนั้น ที่อยู่อาศัยจึงมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนที่มีรายได้น้อยและผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนบางคนที่ไม่มีงานทำหรือถูกไล่ออกจากงานซึ่งอภิชาติ อาจเจริญ (2542 : 31) กล่าวไว้ว่าสภาพภายในประเทศที่ภาวะเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอย ซึ่งน่าจะมีผลกระทบต่อการรอดของประชาชนบางส่วนที่มีรายได้น้อยและค่อยโอกาสอย่างรุนแรง อันเนื่องมาจากการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจที่เร่งรัดแต่ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดช่องว่างของการกระทบรายได้ ประกอบกับสภาพสังคมที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับสภาพทางเทคโนโลยี ทำให้คนเราหันไปนิยมวัตถุ จิตใจขาดคุณธรรม จริยธรรมก่อให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้โดยเฉพาะคดียาเสพติด

2.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการกระทำผิดจำแนกตามการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติด ซึ่งเป็นปัจจัยด้านเพื่อนที่คบหาสมาคม ตั้งแต่ 2-4 คน ระยะเวลาที่รู้จักเพื่อนสนิท 5 ปี ลงมา และระยะเวลาตั้งแต่เริ่มคบเพื่อนสนิทจนถึงวันกระทำผิด 5 ปีลงมาเช่นกัน จะมีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขัง ดังที่ผลองรัฐ อินทรีย์ และคณะ (2527 : บทคัดย่อ ; อ้างถึงใน สังคม ดัดใส 2541 : 34) กล่าวไว้ว่าการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นพัฒนาการทางสังคมตามธรรมชาติของบุคคลวัยรุ่น และวัยรุ่นส่วนใหญ่กำลังอยู่ในวัย

จึงมีเวลาส่วนมากอยู่ที่โรงเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อเด็กในวัยนี้มากวัยรุ่น ต้องการเพื่อน ชอบคบเพื่อน และรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน การคบเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็ก เพราะถ้าเด็กได้คบเพื่อนเถร หรือความประพฤติไม่ดีแล้ว ก็อาจถูกเพื่อนชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสียได้ และ ฝน แสงสิงแก้ว และคณะ (สังคม คัดไซ. 2541 : 45) ได้กล่าวไว้ว่า ครึ่งหนึ่งของผู้ติดยาเสพติดเป็นเพราะเพื่อนชักจูง ส่วน อริชัย สุวรรณบุปผา (2526 : 212) พบว่าการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนไทยส่วนใหญ่มีปัจจัยสำคัญมาจากการเสียบสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัว ทำให้เด็กเกิดการเบี่ยงเบนในสภาพที่เป็นอยู่ จึงหาทางออกโดยการคบเพื่อน คำแนะนำของเพื่อนช่วยให้เด็กเกิดความพอใจ รู้สึกชอบอ่อนใจ และเด็กที่กระทำผิดเหล่านี้ก็เลือกคบเพื่อนที่นิสัยไม่ดี โอกาสเช่นนี้ทำให้เด็กถูกชักนำให้กระทำผิดจนถูกจับเป็นผู้ต้องขังในที่สุด

ฉะนั้นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการกระทำผิด จำแนกตามการกระทำผิด ได้แก่ การคบหาสมาคมกับเพื่อนตั้งแต่ 2-4 คน มีระยะเวลารู้จักกัน 5 ปีลงมา และเป็นระยะที่ตั้งแต่นั้นเริ่มคบกับเพื่อนสนิทจนถึงวันกระทำผิด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อพฤติกรรมในการกระทำผิดดังกล่าว

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเพื่อนที่คบหาสมาคมกับลักษณะของการกระทำผิด ได้แก่ ชอบลักเล็กขโมยของภายในบ้านตนเองเพื่อนำไปขายเอาเงิน ชอบลักเล็กขโมยของภายในบ้านตนเองเพื่อนำไปขายเอาเงิน ชอบลักเล็กขโมยของภายในบ้านบุคคลอื่น เพื่อนำไปขายเอาเงิน และประกอบอาชีพสุจริต เช่นค้าขาย รับจ้าง หรือพนักงานบริษัทอื่น ๆ ซึ่ง โคนเฮน (Cohen. 1955 ; อ้างถึงในสังคม คัดไซ. 2541 : 35) ได้อธิบายจากทฤษฎีวิวัฒนาการย่อย (Subcultures Theory) ว่าการกระทำผิดของเยาวชนหรือเด็กวัยรุ่น เป็นการตอบสนองต่อปัญหาของแต่ละคน โดยเด็กจะหาทางออกด้วยการไปพบปะเข้ากลุ่มกับเพื่อน แล้วช่วยกันสร้างแบบแผนพฤติกรรมขึ้นมาใหม่ ในลักษณะที่เป็นพฤติกรรมต่อต้านสังคมเพื่อประท้วงความไม่เสมอภาคที่ตนได้รับจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว และแบบแผนของพฤติกรรมนี้จะเป็นวัฒนธรรมย่อยในกลุ่มของคนที่ย้ายทอดสืบต่อ ๆ กันไปยังเด็กคนใหม่ที่เข้ามาร่วมกับกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของพวกเขาเหล่านี้ มิได้มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการกระทำของคนแต่มุ่งให้กลุ่มเพื่อนด้วยกันเห็นว่าตนนั้นเป็นคนเก่งกล้ามีความสามารถ เพื่อจะได้รับยกย่องจากบรรดาเพื่อนในกลุ่มของตน จากทฤษฎีวิวัฒนาการย่อย แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อเด็กในวัยนี้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคบเพื่อนที่กระทำผิด โอกาสที่จะกระทำผิดก็จะมามากตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีสมภาติ บุญเมือง (2527 : บทคัดย่อ; อ้างถึงในสังคม คัดไซ 2541 : 34) กล่าวว่าเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้บุคคลหันไปเสพยาเสพติด ทั้งนี้เพราะเพื่อจะมีอิทธิพลอย่างมากในการให้ข้อมูล นอกจากนี้ ชาญชัย เรืองขจร และคณะ (2534 : 124-132 ; อ้างถึงในสังคม คัดไซ 2541 : 34) ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสภาพปัญหาเสพยาเสพติด พบว่าสาเหตุที่ทำให้เริ่มเสพยาเสพติดมากที่สุด คือเพื่อนชักชวน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอลติง และบอเวส (Oolting & Beauvais, 1987 ; อ้างถึงในสังคม คัดไซ 2541 : 34) ได้วิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรด้านการถ่ายทอดทางสังคม พบว่าเพื่อนมีอิทธิพลโดยตรงต่อการใช้จ่ายสุขภาพของวัยรุ่น

ฉะนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเพื่อนที่คบหาสมาคมกันลักษณะของการกระทำผิด ได้แก่ ชอบลักเล็กขโมยของภายในบ้านของคนและภายในบ้านของบุคคลอื่นเพื่อนำไปขายเถาเงิน และการประกอบอาชีพสุจริต เช่น ค้าขาย รับจ้าง หรือพนักงานบริษัท เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการกระทำผิด ดังทฤษฎีและผลการวิจัยดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติด ที่มีผลต่อร่างกายกับลักษณะการกระทำผิด ได้แก่ ความรู้เรื่องพิษภัยยาเสพติด ผู้เสพติดเป็นเวลานาน ๆ ทำให้ร่างกายอ่อนแอ เกิดโรคติดเชื้อได้ง่าย อาการที่เกิดจากการใช้สารเสพติดเป็นอาการที่รักษาให้หายได้ง่าย การใช้สารเสพติดทำให้เป็นโรคติดเชื้อได้ง่าย เนื่องจากภูมิคุ้มกันด้านทานโรคลดลง การใช้สารเสพติดด้วยวิธีการสูดดมสารระเหย จะทำให้ไม่มีผลเสียต่อร่างกาย มีเพียงแต่ทำให้ติดยาเท่านั้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติด จึงมีผลต่อร่างกายและลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขัง

3. เปรียบเทียบทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด จำแนกตามลักษณะของการกระทำผิด

การเปรียบเทียบทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด จำแนกตามลักษณะการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังที่มีลักษณะของการกระทำผิดต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขัง ในคดียาเสพติดแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านทัศนคติส่วนตัวแตกต่างกัน โดยผู้ค้ารายย่อยและผู้เสพมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ล่าเถียงและผู้ต้องขังที่เป็นผู้เสพและผู้ล่าเถียง ซึ่งผู้ล่าเถียงกับผู้ค้ารายย่อย มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ด้านทัศนคติส่วนตัวแตกต่างกัน โดยผู้เสพมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าผู้ล่าเถียงและผู้ค้ารายย่อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ค้ารายย่อยและผู้เสพต้องการรายได้มากขึ้น รายได้นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดคดีค้ายาเสพติด รายได้เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสภาพเศรษฐกิจ ผู้ที่มีรายได้น้อย ย่อมจะมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพค้ายาเสพติด มากกว่าผู้ที่มีรายได้มาก ยิ่งในภาวะที่ค่าครองชีพสูงมากขึ้น จะทำให้เกิดปัญหา รายได้ไม่สมดุลกับค่าครองชีพ ซึ่งบุคคลที่ประสบปัญหาดังกล่าวนี้ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป นอกจากนี้ ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี โอกาสที่จะประกอบอาชีพค้ายาเสพติดก็จะมีมากขึ้น เพราะมนุษย์ทุกคนต่างดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ซึ่งภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีส่วนที่จะก่อให้เกิดการกระทำผิดได้ เพราะสาเหตุของเศรษฐกิจ

มีส่วนกระทบกระทั่งจนถึงการกระทำผิดของครอบครัวที่ยากจนแค้นแสนอดอยากกับ
 ยภิชาติ อาชเรณู (2542 : 163) ที่กล่าวไว้ว่า รูปแบบและพฤติกรรมของการคิดค้อซื้อขายเสพติดนั้น
 พิจารณาระยะเวลาที่ค้ายาเสพติด ขบวนการคิดขโมยแรกที่ค้ายาเสพติดที่ค้าก่อนถูกจับกุม และรูปแบบ
 ของการค้ายาเสพติด พบว่า ภูมิหลังทางสังคมของผู้ค้ายาเสพติดที่ต่างกัน มีการคิดค้อซื้อขายเสพติด
 ต่างกัน มีเพียงปัจจัยทางด้านอายุ และปัจจัยจำนวนบุตรของผู้ต้องขังเท่านั้นที่ไม่ส่งผลต่อการ
 คิดค้อซื้อขายเสพติด โดยผู้ค้ารายใหญ่จะผลิตยาเสพติดขึ้นมาเพื่อจำหน่ายเอง ส่วนผู้ค้ารายย่อย
 และผู้ค้าเถียงได้ยาเสพติดมาโดยซื้อมาจากผู้อื่น นอกจากนี้แล้วภูมิหลังทางสังคมของผู้ค้า
 ยาเสพติดต่างกัน มีวิธีการจำหน่ายยาเสพติดที่ต่างกัน โดยผู้ค้ารายใหญ่ได้ถูกค้ามาโดยเพื่อนติดต่อ
 แนะนำให้ ซึ่งมีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด และถูกค้าจะซื้อขายเสพติดไปจำนวนมาก
 เพื่อขายต่อ ส่วนผู้ค้ารายย่อย ขายยาเสพติดให้แก่ลูกค้าประจำโดยลูกค้ามาติดต่อเอง ซึ่งลูกค้าส่วน
 ใหญ่จะซื้อไปเพื่อเสพเองสำหรับผู้ค้าเถียงยาเสพติด จะขายให้แก่ลูกค้าประจำหรือผู้ที่เพื่อนแนะนำมา
 ให้ อาชีพของลูกค้ารับจ้างทั่วไป สถานที่จำหน่ายจะทั่วไปแล้วแต่จะนัดหมาย

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ทักษะในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ด้านทักษะ
 ส่วนตัว จำแนกตามลักษณะของการกระทำผิด คือผู้เสพ ผู้ค้าเถียง และผู้ค้ารายย่อย มีความแตกต่างกัน
 ดังนั้นจึงได้ทำการเปรียบเทียบทักษะในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติดเป็นรายคู่
 ด้วยวิธี LSD พบว่าผู้ต้องขังที่เป็นผู้เสพและผู้ค้ารายย่อย ส่วนผู้เสพและผู้ค้าเถียงกับผู้ค้ารายย่อย
 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะในการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ด้านทักษะส่วนตัว
 แตกต่างกัน โดยผู้ค้ารายย่อยและผู้เสรมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ค้าเถียงและผู้เสพ มีค่าเฉลี่ยของ
 ความคิดเห็นสูงกว่าผู้ค้าเถียงและผู้ค้ารายย่อย ดังที่กล่าวมา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องลักษณะการกระทำผิดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของผู้ต้อง
 ขังในคดียาเสพติด กรณีศึกษา : เรือนจำอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขปัญหของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด มีดังนี้

1.1 การป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยการให้การศึกษาและเผยแพร่เน้น
 การใช้สื่อผ่านโรงเรียน สื่อมวลชน เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปทราบถึงพิษภัย
 ของยาเสพติดต่อร่างกาย และการรับโทษทางกฎหมาย

1.2 พัฒนากล่องเสื้อมโทรม ชุมชนแออัดให้เป็นพื้นที่ปลอดยาเสพติด โดยส่งเสริม
 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งแนวร่วมของกลุ่มแกนนำ องค์กรประชาชนในชุมชนกำหนดพื้นที่
 ปลอดยาเสพติด

1.3 ส่งเสริมสัมพันธภาพภายในครอบครัว ชุมชน ให้เกิดความอบอุ่น เป็นการป้องกันการคบเพื่อนเพื่อทดแทนความอบอุ่นภายในครอบครัว โดยการจัดกิจกรรมให้สมาชิกภายในครอบครัวได้มีการใช้เวลาว่างร่วมกัน

1.4 สำหรับผู้เสพยาเสพติด รัฐต้องเน้นมาตรการที่จะกำกัด โดยถือว่าบุคคลเหล่านี้เป็นเสมือนผู้ป่วยที่ต้องช่วยกันแก้ไขอย่างจริงจัง

1.5 การปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการที่จะร่วมมือกับปราบปรามจับกุมผู้กระทำผิด โดยเน้นผู้ตำรวจใหญ่และผู้ตำรวจย่อยอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาถึงปัจจัยหรือแนวทางในการวางแผนป้องปรามหรือปราบปรามผู้ค้ายาเสพติด เช่น การให้ความรู้ การสื่อซื้อ การจับกุม หรือการบำบัดรักษา

2.2 ควรศึกษาเจาะลึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ว่ามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีจำหน่ายยาเสพติดอย่างไร

2.3 ด้านทักษะในการกระทำผิด ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด

2.4 นำผลการศึกษามาจากลักษณะประชากรของผู้ต้องขัง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและทักษะในการกระทำผิดของผู้ต้องขังไปศึกษาในเรือนจำอื่น ๆ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ควรมีการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมหรือทักษะส่วนตัว สังคม และเศรษฐกิจว่ามีผลต่อสิ่งเหล่านี้หรือไม่

2.6 ลักษณะการกระทำผิดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ควรมีการศึกษาให้กว้างขวางมากขึ้น และขยายผลไปศึกษาเรือนจำที่ใกล้เคียงดูบ้าง เพื่อจะนำการศึกษาเปรียบเทียบกับลักษณะการกระทำผิดของเรือนจำในจังหวัดเดียวกันหรือต่างจังหวัด